

Zasady skracania izolacji domowej – stanowisko Głównego Inspektoratu Sanitarnego
(przesłane dnia 14.12.2021)

Mając na uwadze liczne zapytania dotyczące zasad skracania izolacji domowej, poniżej znajdziecie Państwo stanowisko Głównego Inspektoratu Sanitarnego odnoszące się do powołanego zagadnienia.

Okresy izolacji domowej ustanowione przepisami mają na celu ograniczenie rozprzestrzeniania się SARS-CoV-2, **w związku z czym, co do zasady, nie powinny być skracane**. Szczegółowe zasady określania czasu trwania izolacji wraz z zaleceniami co do wyjątkowych sytuacji, kiedy możliwe jest skrócenie czasu jej trwania, przedstawiamy poniżej.

Dostępne wyniki badań wskazują, że osoby zakażone wirusem SARS-CoV-2 stają się zaraźliwe na ok. 48 godzin przed wystąpieniem objawów, przy czym najwyższa zaraźliwość jest obserwowana po wystąpieniu objawów, nawet jeżeli są one łagodne i niespecyficzne. W przypadku wariantu Delta osoby mogą być zaraźliwe już 1-2 dni po wniknięciu wirusa do organizmu. Osoba zakażona jest zaraźliwa przez kolejne 10 dni po wystąpieniu objawów (niezależnie od wariantu, którym jest zakażona), natomiast osoby w ciężkim stanie klinicznym lub z obniżoną odpornością mogą pozostawać zakażne przez okres do 20 dni od wystąpienia objawów¹.

Zgodnie z § 4 ust. 3 *rozporządzenia Ministra Zdrowia z dnia 25 lutego 2021 r. w sprawie chorób zakaźnych powodujących powstanie obowiązku hospitalizacji, izolacji lub izolacji w warunkach domowych oraz obowiązku kwarantanny lub nadzoru epidemiologicznego* (Dz.U. z 2021 r. poz. 351, z późn. zm.), w szczególnych sytuacjach, w tym w przypadkach:

- osób wykonujących zawód medyczny,
- osób sprawujących opiekę nad osobami przebywającymi w domach pomocy społecznej,
- uzasadnionych klinicznie

zakończenie izolacji pacjenta, w przypadku którego uzyskano dodatni wynik testu diagnostycznego w kierunku SARS-CoV-2, następuje po uzyskaniu dwukrotnie ujemnego wyniku tego testu z próbek pobranych w odstępach co najmniej 24-godzinnych, niezależnie

---

¹ <https://www.ecdc.europa.eu/en/covid-19/questions-answers/questions-answers-basic-facts>

od liczby dni, które upłynęły od ostatniego dodatniego wyniku testu diagnostycznego w kierunku SARS-CoV-2, i od rodzaju objawów klinicznych.

W przypadku osób, które nie są pracownikami niezbędnymi dla zapewnienia ciągłości opieki nad osobami zakażonymi COVID-19 (personel medyczny lub personel domów opieki) ewentualne skracanie izolacji na podstawie negatywnych wyników dwóch kolejnych testów przeprowadzonych po uzyskaniu wyniku pozytywnego powinno być ograniczone wyłącznie do osób, które:

- **nie wykazują objawów ostrej infekcji, oraz**
- **posiadają udokumentowane przebycie zakażenia SARS-CoV-2 lub przechorowanie COVID-19 w okresie ostatnich 45 dni, licząc od dnia wykrycia zakażenia testem RT-PCR lub antygenowym.**

Spełnianie ww. przesłanek klinicznych – przy równoczesnym niewykryciu 2 testami antygenowymi białek wirusowych, które świadczyłyby o aktywnym zakażeniu – pozwala na zinterpretowanie uzyskanego dodatniego wyniku PCR jako skutku utrzymywania się w organizmie resztkowego RNA wirusa po przebyciu zakażenia, który jest wykrywany wysoce czułym testem PCR w pierwszym badaniu.

W przypadku niespełnienia ww. przesłanek nie jest możliwe wykluczenie, że osoba badana znajduje się w okresie wylęgania COVID-19, w którym negatywne wyniki testów antygenowych wynikają z tego, że stężenie antygenów (białek wirusa) nie osiągnęło jeszcze progu diagnostycznego tej metody. **Skracanie izolacji w takiej sytuacji jest nieuzasadnione oraz powoduje ryzyko szerzenia się SARS-CoV-2 wśród osób z kontaktu z osobą zakażoną.**